

Пейо Яворов

По-близо до заход

На битието вихъра не спира, –
що е ден и мрак?
Вървим нагдето морен ден умира,
и няма да се върнем пак:
ни мигновение покой и мира –
вървим, що значат път и брод?
Направо към заход! Направо към заход...

Не пречат нам световните премежди, –
вярващи души!
Извън света са нашите надежди,
след тях ни жаждата суши:
развява вихър пътнишки одежди,
сияе в пурпур небосвод;
далеко на заход! Далеко на заход...

Денят издъхна вече и не свети, –
да затворим взор!
На вечността свещените завети
огласяят явствено простор:
от радостно смирение обзети,
да продължим уречен ход:
по-близо до заход! По-близо до заход...

КРАЙ

Източник: Словото

Публикация

П. К. Яворов, „Събрани съчинения в пет тома“, Български писател, С.1977–1979, под редакцията на К. Куюмджиев
Набиране: Гергана Мечкова и Мартин Митов

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7134>]